

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

KOMUNIKAT PRASOWY nr 34/17

Luksemburg, 28 marca 2017 r.

Wyrok w sprawie C-72/15

The Queen, na wniosek PJSC Rosneft Oil Company, dawniej Rosneft Oil Company OJSC / Her Majesty's Treasury; Secretary of State for Business Innovation and Skills; The Financial Conduct Authority

Środki ograniczające przyjęte przez Radę wobec niektórych przedsiębiorstw rosyjskich, w tym wobec Rosneftu, w kontekście kryzysu na Ukrainie są ważne

Trybunał Sprawiedliwości jest właściwy do orzekania w trybie prejudycjalnym w sprawie ważności środków ograniczających przyjętych wobec osób fizycznych lub prawnych w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa

W odpowiedzi na działania Rosji zmierzające do destabilizacji sytuacji na Ukrainie decyzją z dnia 31 lipca 2014 r.¹ oraz rozporządzeniem z tego samego dnia² Rada przyjęła środki ograniczające. Wspomniane środki wprowadzają ograniczenia dotyczące niektórych transakcji finansowych oraz wywozu niektórych wrażliwych produktów i technologii, ograniczają dostęp niektórych podmiotów rosyjskich do rynków kapitałowych oraz zakazują świadczenia usług niezbędnych dla niektórych rodzajów działalności związanej ze złożami naftowymi. Celem środków przyjętych przez Radę jest zwiększenie kosztów naruszania przez Rosję suwerenności Ukrainy. Jedną ze spółek objętych tymi środkami jest rosyjska spółka Rosneft, działająca w sektorze naftowym i gazowym.

Rosneft zaskarżył przyjęte wobec niego przez Radę środki ograniczające, jak również przyjęte przez Zjednoczone Królestwo na podstawie aktów Rady środki wykonawcze, do High Court of Justice, England and Wales (wysokiego trybunału, Anglia i Walia), twierdząc, że w świetle prawa Unii są one nieważne. Sąd ten zwraca się w istocie do Trybunału Sprawiedliwości o rozstrzygnięcie, czy wspomniane akty Rady i Zjednoczonego Królestwa są ważne.

W kontekście środków przyjętych przez Zjednoczone Królestwo sąd odsyłający pragnie się dowiedzieć, po pierwsze, czy owo państwo członkowskie miało prawo przewidzieć w swoich przepisach sankcje karne za naruszenie środków ograniczających, zanim Trybunał nie wypowie się w kwestii znaczenia sformułowań użytych przez Radę, oraz po drugie, czy środki ograniczające dotyczą realizacji płatności przez banki oraz zakazują wystawiania globalnych kwitów depozytowych reprezentujących akcje wyemitowane przed przyjęciem tych środków.

W swoim dzisiejszym wyroku **Trybunał uznał najpierw, że jest właściwy do orzekania w trybie prejudycjalnym w sprawie ważności aktu przyjętego na podstawie przepisów dotyczących wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB)**, takiego jak decyzja Rady. Wyjaśnił jednak, że odesłanie prejudycjalne musi dotyczyć albo kontroli legalności samej decyzji w świetle art. 40 TUE (artykuł, który w istocie reguluje relacje między WPZiB a innymi obszarami polityki Unii), albo kontroli legalności środków ograniczających przyjętych wobec osób fizycznych i prawnych.

Następnie Trybunał stwierdził, że **nie ma żadnych podstaw do kwestionowania ważności decyzji lub rozporządzenia**. Trybunał uznał w szczególności, że fakt, iż decyzja z góry determinuje pewne elementy treści rozporządzenia oraz że szczegółowo określa przedmiot

¹ Decyzja Rady 2014/512/WPZiB z dnia 31 lipca 2014 r. dotycząca środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. 2014, L 229, s. 13), w brzmieniu ustalonym decyzją Rady 2014/872/WPZiB z dnia 4 grudnia 2014 r. (Dz.U. 2014, L 349, s. 58).

² Rozporządzenie Rady (UE) nr 833/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. dotyczące środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. 2014, L 229, s. 1; sprostowanie: Dz.U. 2014, L 246, s. 59), w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Rady (UE) nr 1290/2014 z dnia 4 grudnia 2014 r. (Dz.U. 2014, L 349, s. 20).

środków ograniczających, nie narusza kompetencji przyznanych wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i bezpieczeństwa oraz Komisji. Zdaniem Trybunału na przeszkodzie przyjęcia tych aktów nie stoi też umowa o partnerstwie i współpracy między Unią Europejską a Rosją³. Uzasadnienie tych aktów przez Radę również jest wystarczające. Trybunał stwierdził, że waga celów realizowanych przez sporne akty uzasadnia ich negatywne konsekwencje dla niektórych podmiotów. Z uwagi zwłaszcza na to, że środki ograniczające przyjęte w reakcji na kryzys na Ukrainie podlegały stopniowemu zaostrzeniu, ingerencja w swobodę prowadzenia działalności gospodarczej oraz prawo własności Rosneftu nie może być uznana za nieproporcjonalną.

Trybunał uznał też, że **sformułowania użyte w rozporządzeniu nie sprzeciwiają się stosowaniu przez państwo członkowskie sankcji karnych za naruszenia przepisów rozporządzenia**. Okoliczność, że pojęcia użyte w rozporządzeniu mogą być przedmiotem późniejszego stopniowego uszczegóławiania przez Trybunał, nie wyklucza możliwości ustanowienia przez państwo członkowskie sankcji w celu zapewnienia efektywnego wykonania tego aktu.

Zdaniem Trybunału **środki ograniczające nie dotyczą realizacji płatności bankowych**. Trybunał zwrócił uwagę, że gdyby prawodawca Unii chciał poddać realizację każdego przelewu bankowego obowiązkowi uzyskania dodatkowego zezwolenia, użyłby innego terminu niż „pomoc finansowa”, argumentując, że usługi płatnicze świadczone są przez instytucje finansowe w charakterze pośrednika, bez wykorzystania własnych środków tej instytucji. Trybunał zauważył też w tym kontekście, że celem rozporządzenia nie jest zamrożenie aktywów ani wprowadzenie ograniczeń w przekazywaniu środków finansowych.

Trybunał orzekł wreszcie, że **omawiane środki zakazują wystawiania globalnych kwitów depozytowych reprezentujących akcje, które zostały wyemitowane przed przyjęciem tych środków**.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106

---

³ Umowa o partnerstwie i współpracy ustanawiająca partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi a Federacją Rosyjską, podpisana na Korfu w dniu 24 czerwca 1994 r.